

POSTANOWIENIE

Dnia 31 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **J. M.**

oskarżonego o czyn z art. 226 § 1 k.k. i art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 31 lipca 2023 r.

wystąpienia Sądu Okręgowego w Kielcach o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,

na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę Sądu Okręgowego w Kielcach, sygn. akt IX
Ka 390/24, do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Częstochowie.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 22 listopada 2023 r., sygn. akt II K 243/23, Sąd Rejonowy w Staszowie uznał J. M. za winnego tego, że „w dniu 7 listopada 2022 r. w W., w piśmie przesłanym do Sądu Rejonowego we Włoszczowie znieważył sędziego Sądu Rejonowego we Włoszczowie A.S. podczas i w związku z pełnieniem przez niego obowiązków służbowych słowami, że jest ograniczony oraz pomówił go o powołanie biegłego z zakresu geodezji i kartografii za łapówkę i fałszywą zmianę granic nieruchomości, które mogło narazić go na utratę zaufania potrzebnego dla stanowiska sędziego”, tj. czynu z art. 226 § 1 i art. 212 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 226 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu 120 stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej

stawki na 10 złotych. Po złożeniu przez oskarżonego apelacji, sprawa wpłynęła do Sądu Okręgowego w Kielcach i została zarejestrowana pod sygnaturą IX Ka 390/24.

Postanowieniem z dnia 5 czerwca 2024 r. Sąd właściwy do rozpoznania sprawy apelacyjnej wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu orzeczenia wskazano, że pokrzywdzony, działający jako oskarżyciel posiłkowy, jest sędzią Sądu Rejonowego we Włoszczowie, poprzednio był sędzią Sądu Rejonowego w Jędrzejowie, w związku z czym jest znany wszystkim sędziom Sądu Okręgowego w Kielcach, a część z nich utrzymuje z nim kontakty „towarzyskie i koleżeńskie”. Okoliczności te, w połączeniu z charakterem sprawy, mogą stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Rozpoznawanie sprawy przez sąd właściwy miejscowo ma charakter gwarancyjny, co oznacza, że odstępianie od tej zasady może nastąpić w wyjątkowych sytuacjach. Do jednej z nich zaliczyć trzeba wzgląd na dobro wymiaru sprawiedliwości, co przewiduje art. 37 § 1 k.p.k. Odwoływanie się do tej przesłanki może mieć miejsce m.in. wówczas, gdy ze względu na realia konkretnej sprawy, rozpoznanie sprawy przez sąd właściwy może być w odbiorze społecznym postrzegane jako orzekanie w warunkach nie gwarantujących zachowania bezstronności. Wskazywanie na tę przesłankę jest możliwe także wówczas, gdy z obiektywnego punktu widzenia postawa sędziów sądu właściwego nie pociąga za sobą wymienionych obaw.

Pokrzywdzonym w rozpoznawanej sprawie, działającym także w charakterze oskarżyciela posiłkowego, jest sędzia Sądu Rejonowego podległego Sądowi właściwemu do rozpoznania sprawy. Do popełnienia zarzucanego oskarżonemu czynu miało dojść w związku i podczas pełnienia urzędu przez sędziego, a nadto pokrzywdzony jest znany sędziom Sądu Okręgowego w Kielcach, a część z nich utrzymuje z nim kontakty towarzyskie. W tej sytuacji istnieje obawa, iż rozpoznanie sprawy przez Sąd właściwy, mogłoby w odbiorze społecznym zostać ocenione jako działanie w warunkach, które nie zapewniają bezstronnego i niezawisłego

orzekania. W szczególności przekonanie takie mogłoby powstać u samego oskarżonego

Z powyższych względów, uznając, że przemawia za tym dobro wymiaru sprawiedliwości, należało przekazać sprawę do rozpoznania sądowi spoza obszaru apelacji krakowskiej, tj. Sądowi Okręgowemu w Częstochowie.

[J.J.]

[ms]